

Celjski TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto II. — Štev. 31.

Celje, dne 30. julija 1949.

Cena 2 din

Naš delovni kmet žanje zlato pšenico

Žetev v okolici Celja se naglo približuje koncu, čeprav zaradi raznolike površinske oblikovitosti terena zahteva daljše razdobje kot v okrajih s pretežno nižinsko lego. Glede na to so letos sejali v obrobni in višinskih predelih pretežno ječmen in rž, pšenico pa v dolinah, kot to predvideva Okrajni kmetijski plan. S tem so bili že delno ustvarjeni pogoji za plansko odvijanje žetve ter racionalno izkoriščanje žetvenih in mlatilnih strojev.

V prve snope je bil povezan ozimni ječmen, katerega so že povsod poželi. Letošnji pridelek ječmena je izredno bogat. Najlepšega so vzgajali na državnem posestvu Žovneku, pa tudi v ostalih krajih ne zaostajajo. Povprečni donos je 17 in 18 meterskih stotov na hektar. Nekoliko slabši je jari ječmen, kateremu je škodilo pomladansko vreme, vendar je tudi ta mnogo boljši kot lanski.

Končana je tudi žetev rži — žita višinskih predelov. Dosežen je bil dober donos in sicer povprečno 17 meterskih stotov na ha, medtem ko je bil običajen donos le 11 meterskih stotov. Če bi bilo ob setvi na razpolago izkjučno samo sortno seme, bi bil hektarski donos spričo izredne letine še znatno večji. Glede na to je Okrajno kmetijsko poverništvo ukrenilo vse potrebno, da se najboljši pridelek pravočasno kontrahira za prihodnjo setev.

Po dolinah pa je žetev še v polnem teku. Doslej so poželi okoli 80% pšenice. Rajonizacija posevkov, ki je letos prvič izvedena je uspela in bo podlaga za plane sledečih setev ker je pokazala, katera vrsta sorte pšenice najbolj uspeva v posameznih predelih. Tako je na področju Petrovč, Zalca, Polzele in Gotovalj najboljša uspela vrsta U 1, in rjava golica. Donos cenijo povprečno na 22 meterskih stotov. Tu prednjači zadruga Arja vas, v zadrugi Vrbje pa je pšenica vrste pralifik dala hektarski donos 23 meterskih stotov dočim v predelih Gornje Savinjske doline ni uspela. V področju Ponikve pri Grobelnem so kmetije dosegli najlepši donos pri pšenici kaldocer. Vse posebnosti letošnjih pridelkov bodo kmetovalcem koristne izkušnje za usmerjanje svojega dela na polju večanja hektarskih donosov.

Za pravočasno izvršitev žetvenih del v okraju Celje-okolici ni bojzani. Pri žetvi pšenice se v veliki meri uporabljajo stroji. Kjer žito ni položeno pomagajo brigadirji »Ustroja« s samovezniki in kosilnimi stroji z montirano žetveno napravo. Velik delež k pravočasni izvedbi te važne akcije doprinašajo tudi strojni odseki Kmetijskih združenj, ki po opravljenih delih na lastnih ekonomijah nudijo pomoč svojim članom. Prav tako služijo privatni stroji za medsebojno pomoč. Pričakovati je, da bo žetev v roku desetih dni dokončno opravljena.

Vzporedno z žetvijo teče mlačev, na katero je se strojni park »Ustroja« pravočasno pripravil. V desetih mlatilnih centrih, ki so razporejeni tako, da imajo do njih dostop kmetje iz vseh predelov okraja, so v pogonu mlatilnice z večjo kapaciteto. Delo v teh centrih teče po planu in bo do roka končano.

Razen Ustrojevih mlatilnic so v pogonu privatni stroji na ročni in motorni pogon. Tudi za te je Kmetijsko poverništvo okraja nabavilo potrebne nadomestne dele in so mlačev dočakali pripravljeni.

Letošnji dober pridelek je dal možnost zagotovitve semenskega žita za prihodnjo setev. To nalogo so prevzeli člani treh okrajnih komisij, ki vsakodnevno na terenu vršijo odbiro semen.

Frontna brigada v Štorah je najboljša v Sloveniji

Člani frontne brigade, ki dela v sestavi gradbenega podjetja »Beton« pri delih kapitalne gradnje v železarni Štore, so v nedeljo popoldne na slavnostni način sprejeli prehodno zastavo Glavnega odbora OF Slovenije, kot najboljša frontna gradbena brigada v Sloveniji.

Slavnostni predaji zastave so prisostvovali vse desetine, večje število domačinov ter zastopniki Okrajnega ljudskega odbora in Okrajnega odbora OF. Ob izročitvi visokega priznanja je sekretar OF Celje-okolice tov. Jože Pikič čestital zbranim k doseženim uspehom in jih pozval, da se v bodoče z enako požrtvovalnostjo sodelujejo pri izpolnjevanju velikih nalog naše socialistične graditve. Komendant brigade, tov. Lukano Rado je sprejel zastavo z obljubo celotne brigade, da zastave ne bodo pustili iz svoje posesti do konca dela

Letošnji stvarni pregled pridelka je pokazal, da niso prvovrstna žita obrodila tam, kjer je bilo sejano odbrano seme, ker je bilo priznavanje lani izvršeno po površnih pregledih ali pa celo samo po evidenci o setvi, ki ni bila točna. Vestno delo komisij bo letos izključilo takšne primere, ker bodo kontrahirali tam, kjer je dejansko najbolj pridelek. To, in pa izgledi, da bo plan odkupa semenskega žita uspešno izpolnjen, je najboljša jamstvo, da bo prihodnje leto vzkalilo na naših njivah samo zdravo, prvovrstno seme, ki bo dalo delovnemu človeku še boljši kos kruha.

v brigadi. Obenem so sklenili imenovati svojo delovno enoto z imenom svojega velikega rojaka Franca Leskoška.

Po govoru tajnika OLO tov. Bobovnik Miša, je čestital svojim delavcem priljubljeni šef gradbišča, ing. Samo Jarc, ki je med drugim dejal: »Vaši uspehi me navdajajo s ponosom in čutim, da sem vam dolžan iskreno zahvalo za požrtvovalno delo. Z vami vsakodnevno izpolnjujemo važne planske naloge. Pri kanalu, na mostu, na izkopih, povsod zasajate s svojim delom zastavo socializma.

Odločni, da z delom dokažejo zvestobo Titu in Partiji, so na zaključku slavnosti poslali pozdravno resolucijo maršalu Titu, IOOF Slovenije in Ministru težke industrije Francu Leskošku, v katerih so obljubili nadaljevati svoje delo z nezmanjšanim poletom, za doseg novih delovnih zmag.

Zadružnica Lipovšek Minka je najboljša žanjica v Celju

Lep primer socialističnega tekmovanja smo doživeli v nedeljo popoldne v kmetijsko obdelovalni zadrugi Babno, kjer so se pomerile med seboj najboljše celjske žanjice.

Že ob sedmih zjutraj je tekmovalke iz mesta čakal predsednik obdelovalne zadruge, ter jih je med petjem in igranjem odpeljal na Babno. Tekmovalna komisija zastopana po okrajnem in krajevnem odboru Osvobodilne fronte, članih odbora zadruge ter strokovnjakov iz vrtnarske šole in kmetijskega poverništva MLO je predhodno izvršila vse tehnične priprave za tekmovanje. Tekmovalke, ki so prišle iz mesta in domače so se razporedile v dolgo vrsto ter nestršno čakale na prvi zamah. Ob 9 popoldne je zamahnilo 31 srpov po lahno se zibajoči zreli pšenici. »Bogat pridelek bo letos imela naša obdelovalna zadruga«, menijo zadružniki in ostali gledalci ter nestršno spremljajo sleherni zamah srpov v rokah cvetočih mladih žanjič. »Ta bo prva, ta najbolje žanje«, ugibajo navzoči. Po poteku dobre ure so se začele bližati vsaka svojemu cilju, ter se kar zaporedoma oglašale tekmovalni komisiji. Toda ta je bila preudarna in strogo objektivna. Ko so žanjice končale je ocenila še vezavo snopja, raztresenost klasja itd. Kot prva žanjica je bila ocenjena tov. Lipovšek

Minka, iz Loznice. Druga je bila 71 let stara tov. Rajh Marija iz Medloga, dalje pa tov. Prevorščakova, Korščeva, Skamenova, Čokanova, Arnskeva, Švegluova, Štamperjeva, Koberberja itd.

Po končanem tekmovanju sta uprava zadruge in krajevni odbor AFŽ pripravila tekmovalkam kosilo v novem zadružnem domu, kjer je predsednik zadruge razdelil nagrade v tekstilu in knjigah med 11 najboljših žanjič, sekretarka AFŽ tov. Joštova pa jih je razveselila še s cvetjem.

Na zagorelih licih mladih žanjič sem videl smeh, veselje, srečo in junaško voljo do socialističnega dela in graditve. Ko smo si v prijetnem hladu močnega novega zadružnega doma želeli pri kozarčku »Na zdravje!« sem si nehotе rek: »Naša mlada zadruga je začela orati globoke brazde, podorala bo ves plevel tako da bo raste povsod samo kruh za poštene delovne ljudi, take ljudi, ki danes podirajo meje starega egoističnega načina življenja in dela, ter ustvarjajo srečo za vse delovne ljudi. To ljudstvo, je z graditvijo svojega zadružnega doma dokazalo kaj zmora, to ljudstvo med pesmijo in trdim delom ustvarja novo socialistično vas — to ljudstvo bo živeło...«

Š. I.

Mobilizacijo delovne sile moramo izboljšati

Naša naglo se razvijajoča industrija potrebuje vedno več delovne sile, ki jo v večini naših delovnih kolektivov primanjkuje. Zaradi tega večkrat podjetja ne morejo izrabiti vseh razpoložljivih proizvodnih kapacitet za dvig proizvodnje.

Osnovna in prav naša naloga v zvezi z graditvijo socializma pri nas pa je izgraditev teže industrije in izgraditev potrebnih stanovanj za delovne ljudi, ki bodo zaposleni v tej industriji.

Da bi mogli te naloge uspešno izvrševati je potrebno, da še bolj aktivno pristopimo k odkrivanju nove in neizkoriščene delovne sile. Kje bomo to delovno silo odkrili.

V prvi vrsti je vir nove delovne sile na našem podeželju. Frontne organizacije naših vasi, bi se morale z večjo odgovornostjo zavedati svoje naloge, ki jo imajo pri tej stalni akciji. Ravno tako nekatere frontne organizacije na vasi niso dosedaj mogle aktivizirati tudi ostalih množičnih organizacij na vasi. Aktivisti v krajevnih štabih, bi lahko na svojih območjih s pravičnim delom dosegli dobre rezultate, pri vključevanju delovne sile in za frontne brigade na gradiliščih, ter pri formiranju vaških frontnih brigad, za obdelovanje zemlje.

Na območju Celje-okolice je precejšnje število odvisne delovne sile, predvsem na območju Vitanja in v Kozjanskem sektorju.

V KLO Lesično, Kozje, Buče, Dobje, Krasno rebro in Prevorje je okrog 35

zidarjev, 25 tesarjev in ostalih delavcev raznih kamnosekov, lončarjev itd., ki z raznimi priložnostnimi deli šušmarijo pod krinko obnovitvenih združenj. Njihovo delo je usmerjeno največkrat izključno v korist bogatejših kmetov, kateri imajo zaradi razpoložljivih dobrin, ki jih tem ljudem nudijo že vsi obnovljene domove. Zaposlitev navedenih delavcev je bila brez načrta, brez vsake kontrole in brez vsake delovne discipline, skratka s tem je bila neizkoriščena delovna sila dobro zakamufilirana. Večina teh se je posluževala te pordnevne zaposlitve v mesecu le kot trik za dodeljevanje živilskih nakaznic in industrijskih kart.

Vse to nekateri krajevni aktivisti iz oportunističnega gledanja in nezavedajoč se svoje vloge podpirajo in zagovarjajo. Razni vaški lakotni rodoljubi, ki imajo odvisno delovno silo, posebno hlapce in dekle, nudijo krčevit odpor, ter ne puste na noben sestanek hlapcev in deklet, brez njihove prisotnosti, ker se boje, da bi iste izgubili.

V Frankolovem so »junaki« reakcionarnega kova hujskali hlapce in dekle, naj dejansko napodijo krajevnega aktivista, ki jim je razlagal ugodne življenjske pogoje pri vključitvi v industrijo ali gradnjo. Zelja takih izkoriščevalcev je, da se hlapci in dekle čim manj udeležujejo sestankov, ker bi ravno na takih sestankih spregledali ter preusmerili življenje za svojo boljšo bodočnost in preskrbo za starost.

Krajevni štabi bi z ukrepi, ki bi po-

vzročili difrenciacijo na vasi, lahko enostavno zboljšali sedanjo situacijo v pogledu vključevanja bodisi za stalna dela ali frontne brigade. KLO bi morali z preventivnimi ukrepi nuditi pomoč odboru OF, dogaja se pa ravno obratno. Tako v Braslovčah, član KLO-ja poročevalec za delo, ki ima sam zaposleno dekle, ne samo, da ne vrši svoje naloge, ki mu je poverjena, temveč nasprotuje in ustvarja malodušje še pri ostalih, ter se s tem izkazuje kot odkrit nasprotnik ljudske oblasti in sovražnik graditve socializma.

Drugi vir delovne sile pa je še vedno v nekaterih delovnih kolektivih, kjer je že zaposlena delovna sila, katera pa ni racionalno, pravilno razporejena in izkoriščena. Ta delovna sila bi se lahko sprostila z dvigom delovne discipline, tako v tem pogledu neopravičenih in opravičenih izostankov, kot tudi pri bolezenskih izostankih, ko nekateri delavci neopravičeno izkoriščajo socialno zavarovanje, zlasti pa še s temeljito tehnično higijensko zaščito delavcev. Pri tem je treba pripomniti, da tako uprave podjetij kot sindikalne organizacije še zdaleč niso storile tega, kot bi lahko in kar je nujno potrebno.

Potrebno je, da se vsak posameznik zaveda te velike naloge in da bi pomenilo odpovedati se iskanju novih virov delovne sile prav toliko, kot odpovedati se nadaljnji gradnji socializma v naši domovini.

Stucin Marija iz Laškega, najboljša žanjica v okolici Celja

Tudi Sintičeva Pepca je bila med najboljšimi

Privšek Marija sprejema zastavico za brigado iz Rimskih Toplic

Košar Lonč iz Griž je bila v IV. brigadi najboljša

V nedeljo zjutraj so se začele zbirati na ekonomiji v Rimskih toplicah iz raznih krajev okolice Celja, žanjice, da se pomerijo med seboj v žetvi. Spremljali so jih postavni fantje, da kot vezači prav tako ugotovijo kdo med njimi je najboljši v okraju.

Zlata, že zrela pšenica na njivi, veliki skoraj hektar, se je lahko pozibavala v jutranji sapi, preko polja pa so veselo odmevali zvoki poskočne muzike, prenašane preko zvočnikov. Žanjice so nestršno pričakovale pričetka in se je zile na organizatorje tekmovanja, ki niso dobro pripravili vsega potrebnega. Njiva še ni bila odmerjena in komisija še tudi ni bila popolna. Toda tudi te stvari so bile naposled urejene in tekmovanje se je pričelo.

Tekmovalce so v brigadah po pet žanjic in en vezač. Vedre, nasmejane so se spustile na polje. Na vseh največ izglede za zmago. Nekateri, ki so do nedavna še delale doma, a sedaj zaposlene v raznih tovarnah so se potajile »me se že ne moremo meriti s takimi, ki še sedaj delajo samo na polju in so že letos precej pozele.«

No, pa ni bilo tako. Člani komisije, ki so ob vsaki brigadi ocenjevali tudi delo posameznih žanjic so imeli kar težko stališče, ko so bile pa vse zelo pridne. Prvih 400 m² je najprej požela III brigada, katero so sestavljale žanjice iz Rimskih toplic s časom 23 minut, sledila jim je IV. brigada, ki je 2 minuti kasneje izpolnila svojo prvo nalogo.

Kmalu nato, ko so žanjice začele delati že na drugem kvadratu, so preko zvočnikov objavili imena najboljših iz vsake skupine: Privšek Marija, iz Rimskih toplic, Stucin Marija iz Laškega, Bevc Ana iz Kozjanskega in Košar Lonč iz Griž. To je vse žanjice še bolj vzpodbudilo in tekmovanje je postalo še živahnejše. V brigadi iz Laškega se je zelo približala Stucinovi štirikratna

udarnica in odlikovanka z medaljo dela Krampušek Pepca, toda prekosila je ni. Tudi Bevcova je imela resni tekmičici Sintičeva Pepco in njeno sestro Marijo. Prav tako je Bezjakova Pavlina v III. brigadi dokazala, da se kar da meriti z najboljšo žanjico v brigadi Privšek Marijo.

Komisija pa je poleg časa ocenjevala tudi kvaliteto opravljenega dela, zato je končna ocena brigad izgledala le nekoliko drugače, kakor samo po doseženi hitrosti. V tem je vse brigade daleč presegla brigada iz Laškega, saj na prostoru, kjer je žela skorajda ni pustila niti klasa, snopi so bili lepi in trdni, strnišče tudi nizko in povsod enako.

Po tekmi so bili objavljeni rezultati, organizacijski sekretar okrajnega komiteta KPS tov. Kovač in zastopnik IO OLO tov. Vodovnik pa sta žanjicam in vezačem čestitala k doseženim uspehom. Komisija je proglasila brigado iz Rimskih toplic za najboljšo in ji podelila zastavico.

Naslov najboljših žanjic pa si je priborila tov. Stucin Marija iz Laškega. V isti brigadi so imeli tudi najboljšega vezača Kačič Pankracija.

Na drugem mestu med žanjicami je tov. Privšek Marija, nato pa Bevc Ana, Košar Lonč, Sintič Pepca, Krampušek Pepca, Bezjak Pavlina itd. Vse žanjice in vezači so dobili diplome, najboljši pa knjižice in nagrade v tekstilijah.

Brigadni sistem, medsebojno tekmovanje — socialistična oblika dela v kmetijstvu, nam bodo omogočile, da bo naš delovni človek dobil še večji kos kruha. V obdelovalnih zadrugah, kjer te oblike dobijo svojo pravo vsebino, vedno več kmetov preobraža našo vas v socialistično. Naslovi najboljših žanjic, najboljših koscev, živinorejcev, borcev za večji hektarski donos, pa pomenijo — naslove najboljših borcev za socializem.

